Reorganizarea sistemului medico-sanitar din Basarabia anilor 1918-1919

Alexandru GHEȚAN

Cercetarea istorică a problematicii Basarabiei în perioada de după Primului Război Mondial, include câteva direcții de bază ce cuprind aspectul politic, economic și social, totodată lăsându-se unele nișe de cercetare considerate ca fiind „nesemnificative". În consecință, prin ignoranță sau lipsă de interes, o multitudine de probleme cu adevărat importante care au influențat viața basarabenilor rămân în *out-box*-ul sferei de cercetare istorică. Din ansamblul „nesemnificativului" [deocamdată] face parte și problema sistemului medico-sanitar din Basarabia interbelică. Astfel, studiul nostru are drept scop plasarea subiectului: „Reorganizarea sistemului medico-sanitar din Basarabia anilor 1918-1919", în tematica vastă de cercetare istorică de la noi.

Unificarea Basarabiei cu România din 1918, a condiționat necesitatea integrării provinciei în cadrul noului stat. Buna funcționare a României Întregite era posibilă doar prin ralierea și adaptarea vechilor structuri din Basarabia [și din celelalte provincii unite] la sistemul teritorial-administrativ, legislativ, economic, ș.a. din statul român. În acest sens, nu a fost o excepție nici sistemul medico-sanitar din Basarabia.

Reorganizarea sistemului medico-sanitar în Basarabia interbelică este plasată sub stindardul câtorva acțiuni proeminente:

1. Supunerea vechilor structuri sanitare de zemstvă existente în provincie la autoritățile sanitare centrale române;
2. Constituirea [în regiune a] unui inspectorat medico-sanitar sub egida Armatei Române;
3. Combaterea epidemiilor contagioase care afectează atât forțele militare dislocate, cât și populația civilă autohtonă.